

स्वरः

स स्वरस्तस्य वर्षस्य वर्षस्वर इहोच्यते ॥
स प्रोक्ता ङ-अ-या वर्षा नामादौ सन्ति ते न हि ।

चेन्नवन्ति तदा प्रेया ग-ज डास्ते यथाक्रमम् ॥
यदि नास्ति भवेद्वर्षः संयुक्ताजरलक्षणः ।
प्राज्ञस्तस्यादिमो वर्ष इत्युक्तं ब्रह्मयामले ॥”
इति वर्षस्वरचक्रम् ॥*॥

स्वरैः मेघसिंहानिः कन्यायुग्मककर्कटाः ।
उसरे च धनुर्मीनौ एखरे च तुलाह्वौ ॥
मोखरे मृगकुम्भी च राशिसम्पुटस्वरः ।
स्वराधः स्थापयेत् खेटं राशेयीं यस्य नायकः ॥
मेघहृदिकयोर्भीमः मृगो हृषतुलाह्वतोः ।
बुधः कन्यामिधुनयोः कर्कटस्य च चन्द्रमाः ॥
स्वास्तीतधनुर्वीर्जिवः शनिर्मकरकुम्भयोः ।
सिंहास्याधिपतिः सूर्यः कथितो गणकोत्तमैः ॥”
इति षडस्वरचक्रम् ॥*॥

“मोक्षमाजरोऽवगः स्वात् कादिवर्गास्तु पञ्चकाः ।
चतुरर्षी यो वर्गा सङ्गा वर्गेषु कोत्तिताः ॥
नाम्नो वर्षाः स्वरा प्राज्ञा वर्गाणां वर्षसंख्यया ।
पिण्डिताः पञ्चभिर्भक्ताः शेषं जीवस्वरं विदुः ॥”
इति जीवस्वरचक्रम् ॥*॥

“मेघहृदयकारे च मिथुनाद्याः षडङ्गकाः ।
मिथुनायास्तयस्यैव इकारे सिंहकर्कटौ ।
कन्या तुला उकारे च हृदिकस्य त्रयोऽङ्गकाः ।
एकारे हृदिकस्यान्त्याः कार्मुकः षड्भृगु-
दिमाः ॥
धंशाज्यो मृगास्यान्त्याः कुम्भमीनौ तथा
स्वरैः ॥

एवं राशिस्वरः प्रोक्तो नवांशप्रक्रमोदयः ॥
इति राशिस्वरचक्रम् ॥*॥
“एकारे सप्त ऋक्षाणि रेत्यादिक्रमेण च ।
पञ्च पञ्च इकारादिवैवस्वरलोदयः ॥”
इति नवस्वरचक्रम् ॥*॥

“मात्रा वर्षस्वरात् सङ्गा सङ्गा जीवस्वरा
तथा ।
पिण्डोक्तं स्वरैः शेषः पिण्डस्वर इहोच्यते ॥”
इति पिण्डस्वरचक्रम् ॥*॥

“मात्रादिवर्षसिद्धेन स्वरानुत्याद्य नामतः ।
योगे श्रद्धते तत्र शेषो योगस्वरौ सतः ॥”
इति योगस्वरचक्रम् ॥

“प्रोक्ता वैदर्गिकाद्यादौ साक्षात्ता नामजाः
स्वरा ॥” ॥

मात्रादिवर्षचक्रवलेन कर्त्तव्यकर्माणि यथा,—
“साधनं मन्त्रयन्त्रस्य यन्त्रयोगस्य सर्वदा ।
शशीमुखानि कर्माणि माषास्वरवले कुर्व ॥*॥
वर्षस्वरवले वर्षं कर्त्तव्यं शुभाशुभम् ।
सिद्धिदः सर्वकार्येषु युद्धकाले विशेषतः ॥*॥
मारवं मोहनं स्थाव विहेपोऽष्टाने वशम् ।
विवादं विप्रहं धामं कुर्याद्दृष्टस्वरोदये ॥*॥
यानयानादिकं सर्वं ब्रह्माक्षरभूषणम् ।
विद्यारम्भं विवाहं कर्त्तव्यं जीवस्वरोदये ॥*॥
प्राज्ञादारामहर्षिणा देवताकापनानि च ।

स्वरः

राजाभिवेचनं दीवा कर्त्तव्यं राशिके स्वरैः ॥*॥
शान्तिकं पौष्टिकश्चैव प्रवेशो वीजवापनम् ।
स्त्रीविवाहस्तथा यात्रा कर्त्तव्या भस्वरोदये ॥*॥
शत्रूणां देशभङ्गश्च कौटुम्बश्च वेशनम् ।
सेनाध्यक्षस्तथा मन्त्रो कर्त्तव्यः पिण्डकोदये ॥*॥
योगेन साधयेद् योगं देहस्थं ज्ञानसम्भवम् ।
प्राणवं शाश्वतश्चैव शास्त्रेयश्च तृतीयकम् ॥*॥
तिमिबारी च नचतं दृष्टक् दृष्टक् प्रभाषि-
तम् ।

यत् तदेकत्र सम्मिश्रं कुर्याद्वर्षस्वरोदये ।
यस्य नामादिको वर्षसिद्धिपरिचयं स्मृतम् ।
तद्दिनं वर्जयेत्तस्य शान्तिसिद्धिकरं यतः ॥
धनेन स्वरयोगेन शत्रूणां मारणादिकम् ।
मन्त्रयन्त्रक्रियां मोक्षं साधयेत्तद्दिने बुधः ॥”
इत्यादि नरपतिजयचर्यास्वरोदयेष्टतन्त्रज्ञायाम-
लम् ॥*॥ नासावायुः । इति मेदिनी ॥ तत्र
अजपाजप्रमाणं यथा,—

“हंस हंसति यस्मिन् जीवो जपति सर्वदा ।
शतैः षड्भिश्च युक्तानि सङ्गसाख्येकविंशतिः ॥
अजपा नाम गायत्री योगिनां मोक्षसाधनम् ।
अस्याः सङ्ख्यामात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥”
इति महाभारते आश्वमेधिकपर्वणि उत्तर-
गीता ॥*॥ अपि च ।

“इडा च पिण्डा चैव नासिकाहारगामिनौ ।
पामूलाद्ब्रह्मदारान्तं सुषुम्ना मध्यगामिनौ ॥
वृहत्सूनुखेनेव प्राणवायुश्च सर्वदा ।
पानं करोत्यपानश्च शशोक्तेन चैव हि ॥
शक्तिरूपः स्थितश्चन्द्रो वामनामाप्रवाहकः ।
शिवरूपधरः सूर्यो दक्षनामापुटे तथा ॥
हकारे निःसरहायुः मकारश्च प्रवेशने ।
अजपानामगायत्री जीवो जपत्यहर्निशम् ॥*॥
सुक्तिशीवानेऽप्युक्तम् ।

षट्शतानि दिवाराधौ सहस्राख्येकविंशतिः ।
एतस्मादं महामन्त्रं जीवो जपति सर्वदा ॥
ब्राह्मेण मुहूर्ते योगीन्द्रो जपमेवं समर्पयेत् ।
समर्पणक्रमस्यैव उच्यते गुरुतस्ततः ॥
मूलाधारे भवेशाय षट्शतञ्च समर्पयेत् ।
तत्रैव ब्रह्मणे नित्यं षट्शतञ्च निवेदयेत् ॥
स्वाधिष्ठाने च हरये षट्शतञ्च निवेदयेत् ।
षट्शतञ्च मक्षिपूरे हराय च समर्पयेत् ॥
जीवात्मने सहस्रञ्च तत्रैव परिकल्पयेत् ।
परमात्मने सहस्रान्तु अनाहते निवेदयेत् ॥
सहस्रान्तु परमशिवे सहस्रारं समर्पयेत् ।
एवं समर्पयेद्यस्तु प्रापैः पुण्यैर्न लिप्यते ॥”

इति श्रीवृषानन्दमिरचितश्रीतत्त्वचिन्तामबी
तत्त्वसारपरिच्छेदे षट्चक्रकथनम् ॥*॥ अन्यत्
स्वरोदयशब्दे दृष्टव्यम् ॥*॥*॥

अथ यन्त्रस्वरज्ञानम् ।

“घोतकीवृत्तविचारमिदानीं
कुर्याद् यमधिगम्य मनुष्यः ।

भाषिकर्मजनप्राज्ञपरीक्षा-
स्तावन्मो भवति योगिसदृशः ॥

स्वरः

लाभदक्षिणि चिह्नोति निनादः
शूलि शूलि निनदोऽपि तथैव ।
कुचि कुचि निनदोऽपि जलायं
व्याहतः कूचि कूचि स्वरयुक्तैः ॥
कौर कौर इति यो मधुरोऽसौ
कामतस्तु निनदाः स्वसिताख्याः ।
स्वाङ्गाय नियमेन च चो चि-
मिस्वनो ह्यसुकुनाद इहार्थः ॥
कष्टदक्षिणि चिह्नोति विराव-
शोकोचोकिरिति चान्यविवादी ।
एवमोदयफला दश नादाः
प्रसृता निगदिता भगवत्या ॥
प्रत्येकमाख्यातफलं नराणां
यस्मिन् दशानां शकुनस्वराणाम् ।
जानात्यवशं पुरुषो विशेषं
प्रयोजनं भावि स वैद्यशेषम् ॥*॥
वामो निनादः फलदः प्रवासे
स्याद्विषेऽनर्थफलासिद्धेः ।
पृष्ठस्थितानां फलदश्च पृष्ठे
निषेधकारी पुनरयमभि ॥
युद्धप्रवेशेऽथ पृष्ठप्रवेशे
श्रेयः प्रदद्यान्निनदोऽपसव्यः ।
वामः पुनः पाण्डवयुद्धवत्या
भवत्यभौष्टप्रतिकूलवर्त्ता ॥*॥
पार्थिवक्षितिचिह्नस्वर उक्तः
शूलि शूलिरिति यः स तथैव ।
कूचि कूचि कुचि कुचोति च शब्दौ
हाविमो निगदिता पुनराधौ ॥
कौर कौर इति तेजससंज्ञ-
स्तोजसाश्च निनदाः रुक्लिताख्याः ।
मारुतावपि चलिस्वनवौचि-
निस्वनौ निगदिता मुनिमुख्यैः ॥
अम्बरदक्षिणि चिह्नोति निनाद-
शोको चोकिरिति तादृश एव ।
पञ्च चैव निनदा दश नादा
भूतपञ्चकनिवासभवेन ॥
क्रमादसौ पार्थिवनादपूर्वाः
पञ्चापि शब्दाः शकुनैकदेव्याः ।
भवन्ति चैतन्मयतं भवन्ति
फलानि पूर्वाण्यविरण पुंसाम् ॥
क्रमेण धृष्टोजलपावकानां
भवन्ति शब्दा यदि क्षणिकायाः ।
मनोरथेभ्योऽभ्यधिकानि तूर्णं
तदा फलानि ध्रुवमुहहन्ति ॥
अनन्तरं पार्थिवनादतथेद-
वज्रिस्वरस्तत्फलमन्तं स्यात् ।
वायव्यशब्दो यदि नाभसौ वा
भूत्वा फलं नश्यति तत् समस्तम् ॥
शान्तो निनादो पृष्ठवीजलाख्यौ
दीप्तौ समोराम्बरनामधेयौ ।
तेजःप्रधानो विजयावलम्बी
भवेत् समं येन फलेन तादृक्